

ÎNCHEIERE

19 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul:

Judecătorii:

Svetlana Novac,

Tatiana Vieru, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Dina Moroșan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Lux Tinerete” împotriva Dinei Moroșan, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, privind înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului adiacent,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 mai 2012, de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2011, SRL „Lux Tinerete” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Dinei Moroșan, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, privind înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului adiacent.

În motivarea acțiunii, societatea reclamantă a invocat că are sediul în mun. Chișinău str. Tighina 51, fiind și unica proprietară a acestui imobil.

Un perete al imobilului din str. Tighina 51, are ieșirea în curte între imobilul nr. 51 și imobilul nr. 53, iar imobilul din str. Tighina 53, aparține Dinei Moroșan. Terenul dintre aceste imobile constituie proprietate publică. Astfel, pe acest teren trec rețelele de comunicații ale SRL „Lux-Tineretea”. Reclamanta susține că, pîrîta nu-i permite accesul la aceste comunicații atât ei, cât și lucrătorilor pentru a repara peretele imobilului din str. Tighina 51.

Mai mult decât atât, în ultima perioadă, reclamanta fără autorizare, samavolnic a montat o poartă de fier care e sub lacăt, iar cheia de la lacăt nu vrea s-o înmâneze.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 mai 2012, acțiunea a fost admisă. Dina Moroșan a fost obligată de a nu crea impedimente în accesul SRL „Lux-Tineretea” în curtea imobilului nr. 53 din str. Tighina, mun. Chișinău și de a-i

oferi cheile de la poarta amplasată între imobilele 51 și 53 situate pe str. Tighina mun. Chișinău.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 august 2012, a fost dispusă încasarea din contul Dinei Moroșan în beneficiul SRL „Lux-Tineretea” cheltuieli de judecată în mărime de 1.651 lei, constituite din taxa de stat în mărime de 100 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1.500 lei și a cheltuielilor pentru serviciile ÎS „Cadastru” în mărime de 51 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond și cu hotărârea suplimentară, la 12 septembrie 2012, Dina Moroșan le-a contestat cu apel, prin care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri noi, de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012, cererea de apel declarată de Dina Moroșan a fost respinsă, iar hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 mai 2012 și hotărârea suplimentară din 02 august 2012 – menținute.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel și cu hotărârea instanței de fond, la 12 martie 2013, Dina Moroșan a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a invocat că atât instanța de apel cât și cea de fond, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 29 noiembrie 2012 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 14 ianuarie 2013 (f.d. 123). Cererea de recurs a fost depusă la 12 martie 2013, însă avînd în vedere că la materialele cauzei nu se conțin probe ce ar confirma recepționarea deciziei de către părți, cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Dina Moroșan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, Dina Moroșan, nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de către instanțele de judecată la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitîndu-se la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei și a admisibilității probelor prezentate de părțile și participanții la proces.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiași articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că argumentele recursului înaintat de Dina Moroșan împotriva deciziei instanței de apel, sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b) CPC, art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Dina Moroșan se consideră inadmisibilă.
Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Ion Vîlcov